

CONSELLS AL CAMINANT

Un itinerari de la Natura agermana l'espai geogràfic amb les persones que el caminen.

- Convé que vages seguint el camí sense apartarte'n i no crees senders nous.
- Deixa el recorregut més net que en arribar, les teues deixalles, i si pot ser alguna que trobes, diposita-les al tornar a Olocau.
- El foc és l'enemic més gran de la nostra natura, no encengues fogueres, i si fumes presta molta atenció.
- Contempla les plantes, els animals i les construccions rurals sense destrossar-les, no arranques plantes ni flors que no siguen per estudiar-les. Pren notes, dibuixa i fotografia.
- Observa els animals sense molestar-los, si dus gos, feste'n responsable.
- Respecta les propietats locals i les collites dels camps, creua sempre pels senders.
- Atenció als aljubs, fonts, basses i séquies, són uns dels bens més estimats pels veïns d'Olocau. No les embrutes ni les contamines i si la font té aixeta deixa-la tancada.
- Oblida't dels vehicles de motor, i deixa el cotxe a Olocau, el soroll també és una forma de contaminació.
- Gaudeix del paisatge, del silenci i la mirada i si observes les senzilles normes que donem, ben segur que la natura i Olocau t'ho agrairà.

EDITA:

AJUNTAMENT D'OLOCAU
Regidoria de Medi Ambient

COL-LABORA:

Institut d'Estudis Comarcals
del Camp de Túria

Centre de Documentació
de la Serra Calderona

ITINERARI DE LA PENYA D'ALI-MAIMÓ I COVA DEL CAVALL

5

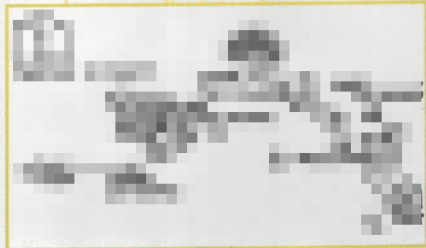
COLOR: MORAT

LLOC: PENYA D'ALI-MAIMÓ I COVA DEL CAVALL

CARACTERÍSTIQUES: PANORÀMICA, HISTÒRICA

TEMPS: TRES HORES

TERRENY: MOLTA PENDENT

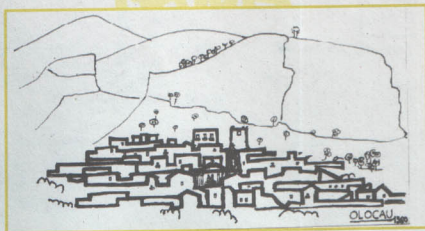
PROPOSTA

L'itinerari està pensat per descobrir la panoràmica de la vila d'Olocau i el seu entorn, i de bona part de la comarca del Camp de Túria i l'Horta de València. Impressiona pels penya-segats o cingles que presenta la cara de la Penya. Caldrà que vigileu molt als infants, si us acompanyen. També podeu aproximar-vos a la Cova del Cavall, lloc de llegendes i de moltes històries. No es recomanable la visita, si no aneu acompanyats d'un expert en la cova. En ella hi ha molts avencs perillosos, i el recorregut és de fortes pendents i prou accidentat.

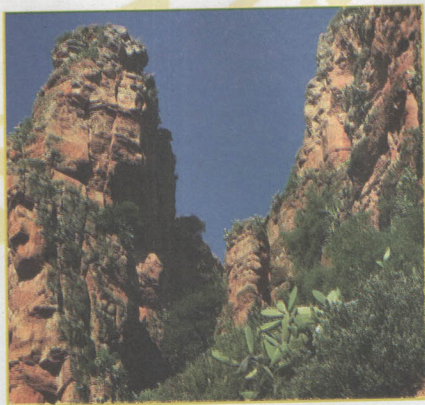

EIXIDA

Per la carretera de darrere de les escoles, quan arribeu al punt més elevat als peus de la penya, busqueu la senyal morada. Després seguireu la senda sempre amunt, deixareu a l'esquerra un sender que porta a la Font del Frare i seguireu pujant fins un senyal que porta al cingle de dalt de la penya, conegut com el Tallat.

ATENCIÓ! Cal fixar-se molt en el lloc, pels perills que presenta el tallat obert en la penya. Al fons del mateix es veu la Font de la Salut i el curs del Carraixet. La Penya d'Ali-Maimó impressiona sempre als visitants: abocar-se a la seua cinglera, coneguda com el Tallat, és sentir la sensació de l'altura. El color rogenc de les roques que la formen mostren la singular bellesa de la Penya. El gran botànic valencià Antoni Josep Cavanilles descriu aquesta singularitat de la Penya en les seues Observaciones... quan diu: "Presenta un lienzo de 600 pies de altura casi perpendicular, terminado por hiladas sobrepuestas con poca unión: hállase esta como muralla natural, separada algunas varas del monte contiguo, cortado naturalmente á pico: no se ven allí vegetales, y solo se descubren rayas obscuras interpuestas entre los bancos y hendiduras de la peña roxa".

En el temps de la visita, Cavanilles ens diu que no hi havia vegetació; ara, sí. En ella s'han propagat extensament les figueres paleres, *Opuntia ficus*; els olivastres, *Olea europea*, que abans eren tallats per cremar-los als forns, creixen amb tota llibertat, juntament amb una comunitat d'espècies típiques dels pedruscars del migjorn valencià. En els racons més humits d'aquests cingles podeu trobar, entre altres, la famosa planteta del polio, *Satureia fruticosa*.

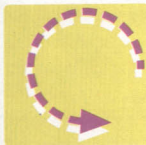
PARADA
2

EL CIM DE LA PENYA

La penya d'Ali-Maimó, de 433 m d'altitud, és fàcil de veure des de la ciutat de València i la comarca de l'Horta, i també des del Camp de Túria, especialment en les vesprades de l'hivern en què el sol destaca la seua coloració rogenca. Vista de lluny, destaca un senyal blanc, la Peca, una zona pintada amb calç en 1932, amb motiu de la proclamació de la II República, per un grup d'olocauins que estaven estudiant a València i volien veure assenyalada la data.

Situats en aquest gran mirador, podeu allargar la vista sobre els plans de l'Horta de València i el Camp de Túria. Al fons, si el dia és clar, podreu passar la mirada pel gentil Montgó, el Mondúber, el Benicadell, la serra de les Agulles, el Caballón, Martés, Cabrelles, Negrete, les muntanyes de Xelva, la Salada d'Andilla i el Montmajor d'Altura.

Si mireu als peus de la Penya, descobrireu l'traçat urbà de la vila d'Olocau, les urbanitzacions que l'envolten, l'horta i el llit del Carraixet, que l'abraça abans de deixar les muntanyes i entrar als plans. També descobrireu la blancor del caseriu nou de Marines i les transformacions dels plans del Camp de Túria, on les casetes i els tarongerars ho omplien tot.

ITINERARI

Seguiu el sender assenyalat i us conduirà a l'entrada de la Cova del Cavall. Situada en una mena de clot, la seua entrada és tan misteriosa com el rastre de llegendes i contalles que sobre ella es conten.

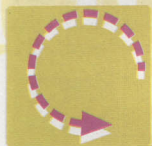
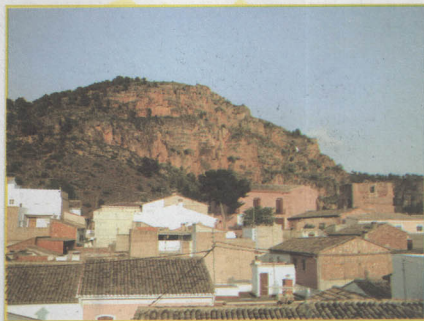
LA COVA DEL CAVALL

PARADA
3

Com si fos un avenc, entre margallons i blocs de roques s'obri l'entrada de la cova. **Si no us acompanya un expert, no entreu. És molt perillosa pels nombrosos avencs!** Comença amb una zona de 76 m de longitud en direcció Nord, a la meitat de la qual hi ha un avenc de 90 m de caiguda. Després, altres pous de 16, 44, 17 i 8 m i, finalment, s'obri l'avenc de Penyarroja, de 110 m de profunditat, al qual va arribar en abril de 1959 el Grup Espeleològic Vilanova i Piera de València.

En l'any 1610, l'historiador valencià Escolano, en la seua obra Dècada primera de la Historia de la insigne y coronada Ciudad y Reino de València, diu parlant d'aquesta cova: " Muy cerca dél hay una cueva que llaman de Alimaymon en cuya entrada hasta el tiempo de nuestro valenciano papa Calixto III, se encontraba con un caballo de piedra, sin tenerse sabiduría ninguna de quién le puso, ni por qué. A esta cueva en aquel siglo se venían en romería de todas las naciones y creencias, así cristianas como moros a visitarla para cobrar salud, y las cosas que se perdían, y se postraban de rodillas hacia el caballo. Comenzaron a recelar los regidores de València de que aquel no fuese el de Troya y alguna reliquia de cierta gentilidad, ocasionada de alguna superstición para ruina de las almas, so capa de religión; y más de que vieron que los moros enemigos de nuestra santa fe, igualmente eran de los devotos; y por estar convencida de vehementi la superstición, dieron cuenta de ella al santo padre; el cual como próvido pastor, con bula dada en Roma el año primero de su pontificado (1455), les envió a mandar, que despedazado el caballo, cerrasen a cal y canto la boca".

ITINERARI

Cal retornar per la mateixa senda on havem pujat. Aproveiteu el recorregut per donar una ullada al paisatge del voltant. Fixeu-vos que esteu en una zona d'umbría on els pins creixen amb força en clar contrast amb les solanes. La senda us portarà altra vegada darrere de les escoles. Ara, si tireu cap a la dreta anireu al Parc de l'Arquet i a l'esquerra podeu arribar a la Font de la Salut.

TEXTES: F. ZURRIAGA
FOTOS: F. ZURRIAGA, F. BERNAT